

INTENCJE MSZY ŚWIĘTEJ

Niedziela 7.02.2021	
	Dziękczynna za dar życia Marcela z prośbą o Boże błogosławieństwo dla Niego i Jego rodziców z okazji Chrztu Św.
Poniedziałek 8.02.2021	
	1 Dziękczynna
	2 W Bogu wiadomej intencji
Wtorek 9.02.2021	
	W Bogu wiadomej intencji
Środa 10.02.2021	
Czwartek 11.02.2021	
Piątek 12.02.2021	
Sobota 13.02.2021	
	Dziękczynna
Niedziela 14.02.2021	
	Dziękczynna

DUSZPASTERSTWO PROWADZĄ KSIĘŻA CHRYSZTUSOWCY

ks. Stanisław Hajkowski SChr – rektor

ks. Vadzim Us SChr – asystent

14 High Street; Dublin 8

Telefon do biura: 087 239 3235

www.kosciol-dublin.pl,

e-mail: biuro@kosciol-dublin.pl

Piąta Niedziela zwykła

7.02.2021

NIEDZIELNA EWANGELIA (Mk 1,29-39)

Jezus po wyjściu z synagogi przyszedł z Jakubem i Janem do domu Szymona i Andrzeja. Teściowa zaś Szymona leżała w gorączce. Zaraz powiedzieli Mu o niej. On zbliżył się do niej i ująwszy ją za rękę podniósł. Gorączka ją opuściła i usługiwała im. Z nastaniem wieczora, gdy słońce zaszło, przynosili do Niego wszystkich chorych i opętanych; i całe miasto było zebrane u drzwi. Uzdrowił wielu dotkniętych rozmaitymi chorobami i wiele złych duchów wyrzucił, lecz nie pozwalał złym duchom mówić, ponieważ wiedziały, kim On jest. Nad ranem, gdy jeszcze było ciemno, wstał, wyszedł i udał się na miejsce pustynne, i tam się modlił. Pośpieszył za Nim Szymon z towarzyszami, a gdy Go znaleźli, powiedzieli Mu: „Wszyscy Cię szukają”. Lecz On rzekł do nich: „Pójdźmy gdzie indziej, do sąsiednich miejscowości, abym i tam mógł nauczać, bo na to wyszedłem”. I chodził po całej Galilei, nauczając w ich synagogach i wyrzucając złe duchy.

KOMENTARZ DO EWANGELII

W tekście dzisiejszej ewangelii teściowa Piotra zostaje określona dosłownie jako (gr.) pyessousa, czyli płonąca. W momencie jej uzdrawiania Jezus nie wypowiada żadnej modlitwy, co wskazuje na to, że cudu dokonuje On bezpośrednio swoją mocą. W tradycji Kościoła scena ta interpretowana była na zasadzie pewnej dychotomii: tak jak woda gasi ogień, tak i Jezus (woda żywa) uzdrawia człowieka przez obmywający z grzechu chrzest. Uzdrawiona z gorączki teściowa Piotra natychmiast rozpoczyna posługiwać Jezusowi i Jego uczniom, co stanowi znak wyniesienia jej do nowej godności, która podobna jest do godności anielskiej (istotą istnienia tych czystych duchów jest bowiem służba Bogu i człowiekowi). Zakaz mówienia, którym w dalszej części perykopy Jezus obejmuje złego ducha może wskazywać na pragnienie, aby uczniowie poznawali Jego boską tożsamość raczej w doświadczeniu drogi, aniżeli na podstawie jednorazowych cudownych wydarzeń.

Komentarz został przygotowany przez Piotra Lipca kleryk IV roku WMSD

WAŻNE INFORMACJE

W związku z decyzją Rządu Republiki Irlandii nie będzie publicznych Mszy Świętych i Nabożeństw. Kościół będzie otwarty na prywatną modlitwę: od poniedziałku do piątku od godziny 18:00 do 19:30, w sobotę od 16:00 do 18:30, w niedzielę od 9:30 do 12:00 i od 17:00 do 18:30.

Będziemy sprawowali Msze Święte prywatnie. Wszystkie zamówione intencje zostaną odprawione według wyznaczonych dni. Jest możliwość zamawiania intencji na najbliższy czas przez telefon 087 239 3235 lub e-mail biuro@kosciol-dublin.pl. Spowiedź odbywa się w zakrystii w godzinach otwarcia kościoła.

KALENDARZ LITURGICZNY

10 lutego – wspomnienie obowiązkowe św. Scholastyki, dziewicy

11 lutego - Światowy Dzień Chorego

11 lutego - Światowy Dzień Chorego

11 lutego br. po raz kolejny obchodzony będzie Światowy Dzień Chorego. Ustanowił go Jan Paweł II dnia 13 maja 1992 r. w liście do ówczesnego przewodniczącego Papieskiej Rady Duszpasterstwa Pracowników Służby Zdrowia - kard. Fiorenzo Angeliniego. Wyznaczył wówczas jego datę na 11 lutego - wspomnienie Matki Bożej z Lourdes. Pierwszy taki dzień obchodzono właśnie w tym francuskim sanktuarium maryjnym.

Ustanowienie przez Ojca Świętego Jana Pawła II Światowego Dnia Chorego stało się wezwaniem do całego Kościoła powszechnego, aby poświęcić jeden dzień w roku modlitwie, refleksji i dostrzeżeniu miejsca tych, którzy cierpią na duszy i na ciele. Jan Paweł II we wspomnianym liście zaznaczył, że "ma on na celu uwrażliwienie ludu Bożego i - w konsekwencji - wielu katolickich instytucji działających na rzecz służby zdrowia oraz społeczności świeckiej na konieczność zapewnienia lepszej opieki chorym; pomagania chorym w dowartościowaniu cierpienia na płaszczyźnie ludzkiej, a przede wszystkim na płaszczyźnie nadprzyrodzonej; włączenie w duszpasterstwo służby zdrowia wspólnot chrześcijańskich, rodzin zakonnych, popieranie coraz cenniejszego zaangażowania wolontariatu..."

Sprawom ludzi chorych Jan Paweł II, sam doświadczający licznych chorób, poświęcił wiele miejsca w swoim nauczaniu. Często spotykał się z chorymi i niepełnosprawnymi, tak w Rzymie, jak i w czasie podróży apostolskich. Chorych prosił już na samym początku pontyfikatu o wsparcie modlitewne.